

Viikingid!

Üle Lohesaare tuhiseb külm tuul.

Väike tulelohe Kookospähkel, okassiga Matilda ja õgardlohe Oskar on kaljulõhes oma koopas tule süüdanud ja soojendavad käppi.

„Mu vanemad lendasid eile Lõunamere äärde,“ ütleb Kookospähkel. „Kui ma suuremaks kasvan, võin ka nii kaugele lennata.“

„Ma tahaks samuti kunagi Lõunamere äärde,“ lausub Oskar ja vaatab kaljulõhe tagant paistvat merd.

„Paremalt juhul võime laeva ehitada,“ leiab õgardlohe. „Punase-valgetriibulise purjega.“

„Miks just punase-valgetriibulise?“ pärib Matilda.

„See näeb šikk välja, täpselt nagu sellel laeval, mis praegu lahte sõidab.“

„Kuidas palun?“ küsivad Kookospähkel ja Matilda.

Väike tulelohe ja okassiga kiikavad välja. Tõesti! Merelt ligineb punase-valgetriibulise purje ja pik-kade aerudega laev. Okassiga surub silmad kinni.

„Ahh, heldene aeg!
Need on viikingid!”

„Viikingid?” kordab
Kookospähkel.

„Jaa, vaata ometi, neil
on sarvedega kiivrid.
Tõelised viikingid!”

„Hmm,” pomiseb Oskar. „Ma just lugesin üht raamatut viikingitest. Seal oli kirjas, et tegelikult ei kanna nad üldse sarvedega kiivreid*.”

„Nad tulevad otse meie lahte!” hüüatab ärevil Matilda.

Kookospähkel juhendab: „Kähku! Kustutame lõkke, et nad suitsu ei näeks!”

Kiiresti tallavad sõbrad tule surnuks.

* See on tõsi.

Nad jälgivad, kuidas üks viiking lahkub pardalt puust kirstuga*. Laev pöörab ringi ja sõidab uuesti merele, jättes viikingi rannale.

„Ta pidi küll millegi tõsisega hakkama saama, muidu ei oleks teda siia maha jäetud,“ arvab Oskar.

„Läki, küsime talt endalt!“ kutsub Kookospähkel ja tahab alla rannale joosta.

Matilda hoiab tulelohet tagasi ja sosistab:

* Igal viikingil oli oma kirst, mida ta sõudmisel istmena kasutas.

„Jää parem siia! Viikingid on ju ohtlikud.“

Kookospähkel vaatab Oskari poole ja uurib:

„Kas tõesti?“

„Njaa, erilised kaisukarud nad just ei ole,“
ütleb Oskar. „Nad ründavad inimesi ja rüüs-
tavad külasid. Aga lohede vastu ei tohiks neil
minu teada midagi olla.“

„Aga okassigade vastu?“ küsib Matilda umb-
usklikult.

„Minu teada mitte,“ kostab Oskar.

„Niisiis, ma lähen ja küsin nüüd sellelt sarvi-
liselt viikingilt järele,“ teatab Kookospähkel.

„Kas tulete ka?“

„Loogiš-moogiš!“ ütleb Oskar.

Matilda ohkab ja pomiseb:

„Oki-doki.“

